

на Самуилъ, влѣзе въ своята врата и хвърли единъ камъкъ къмъ вратата на Самуила.

Послѣдниятъ сжщо се събуди и макаръ доста да се уплаши, най-послѣ отвори прозореца, видѣ дѣтето и излѣзе слѣдъ дълго колебание вънъ.

Подиръ дълги размисления надъ малкия бждещъ търговецъ, той се върна въ кжщи, взе единъ листъ и написа слѣдното :

„Дѣтето е еврейче. Рожба на богати родители, които за сега сж принудени съ не изразима скръбъ да се раздѣлятъ съ него, но слѣдъ 2 години тѣ ще си го прибератъ и ще заплатятъ за гледането му 20,000 лв.“ Слѣдъ туй той взе една безопасна игла и забодѣ записката на пеленитѣ на бебето, дигна го и го занесе на единъ кръстопътъ.

*

На другия день въ кжщата на хамалина Исакъ бѣ тържество.

Двайсетъ хиляди лева за двѣ години! Ура! Ура! викаше той. И цѣлуваше пълничката си съпруга. А дѣцата му, 8 на брой, гледайки радостта на родителитѣ си сжщо скачаха, пѣха, борѣха се и викаха: „Ура, ура! 20,000 лева!“

О, милосердие човѣшко!

Отмъщение

Като дадохъ най-смирено изражение на лицето си, азъ на прѣсти се вмъкнахъ при господинъ начальника и му подадохъ прѣпоржката. Той